

renskega vrha, 27 letni Karol Fras iz Očeslavcev, 26 letni Karol Kostrevc od št. Lenarta, 33 letni Peter Rakuša iz Kunave in neki mladoletnik. Največji plen so nepripravili odnesli trgovcu Jožefu Hermanu v Očeslavcih in sicer 174.000 Din. Obtoženi so pred sodniki očitane grehe priznali in so bili takole obsojeni: Znidarič je obsojen na 3 leta robije in na 4 letno izgubo častnih pravic, Anton Kolar na 2 leti strogega zavora, Matija Zemljic na 7 mesecev strogega zavora, Kranjc Franc na 10 mesecev strogega zavora, Fras Karel na 3 mesece strogega zavora, pogojno na 2 leti, Kostrevc Franc na 3 leta strogega zavora in izgubo častnih pravic za 3 leta, Kolar Alojzij na 1 leto strogega zavora in izgubo častnih pravic za 3 leta, Rakuša Peter na 4 mesece strogega zavora in 2 leti izgube častnih pravic. 15 letni fantič je bil obsojen na preizkušnjo za 1 leto.

Na dve leti obsojeni ubijalec. Pred mairiborskim malim kazenskim senatom je dajal dne 12. februarja odgovor 34letni mesarski pomočnik Peter Čuček. Pri Sv. Trojici v Slov. goricah je lani ob božiču slučajno z nožem zadrl v srce Lovrenca Kukovec. Obtoženi je imel prepir s posestnikovim sinom Leopoldom Kukovec. Baš za božič sta prišla oba nasprotnika skupaj v neki krčmi, kjer je bilo več fantov. Z Leopoldom Kukovcem je bil tudi njegov brat Lovrenc. Po odhodu iz gostilne je prišlo do spopada in je vrgel Leopold Kukovec mesarja Čučeka dvakrat v sneg. Ko se je pa Čuček ponovno lotil, je ta potegnil nož in je zadrl zraven stoječega brata Lovrenca smrtno v srce. Sodišče je upoštevalo obtoženčev zagovor na izzivanje in mu je prisodilo samo dve leti ječe.

Obsojen na 2 leti, ker je ukradel stricu 70 jurjev. V Celju je sedel 11. februarja na zatožni klopi Viljem Leskovšek, brezposelni strojni tehnik iz Ježice pri Ljubljani. Koncem decembra lanskega leta je ukradel svojemu stricu Jožefu Gabronu pri št. Petru pod Sv. gorami iz pločevinaste škatlje 70.000 Din in 200 Din vred-

ni samokres. Obtoženi je dejanje priznal in je bil obsojen na 2 leti.

Slovenska Krajina.

Sobota. Vodstvo dispanzerja protituberkulozne lige v Soboti je sporočilo, da se bodo naslednj pregledali v dispanzerju brezplačno: 1. Člani OUZD z napotnico pristojnega uradnega zdravnika; 2. siromašni, ki to dokažejo z ubožnim spričevalom in podpisom banovinskega zdravnika, da je pregled v dispanzerju potreben. Vsi drugi morajo pred priskavo pristopiti kot člani Protituberkulozne lige in plačati letno članarino 12 Din, ki se uporabi za delno kritje stroškov v dispanzerju za uporabljeni material in za röntgen. — Bolničarski tečaj sreskega odbora Rdečega križa v Soboti, ki se je začel 14. oktobra 1935, se je končal 26. jan. 1936. Tečaj je obiskovalo 23 žensk in 23 moških, skupaj 46 oseb. Izpit je naredilo 25 oseb. — V gasilski župi soboškega sreza so se vrátili v minulem mesecu strokovni tečaji v 9 krajih za okoliške čete teh krajev. Tečajev se je udeležilo 699 oseb. — Na spodnjem koncu Lendavske ceste obstoja nevarnost, da bo voda ob večjem naliivu radi razjedenege prekopa od hiše posestnika Štrileca do mostu na Ledavi prestopila breg in zalila hiše. Nevarnost poplave ni samo po bližnjih njivah in travnikih, temveč tudi za vse mesto. Zato bi bilo nujno, da se oblast zgane in ta nedostatek odpravi čim prej. — Napovedani shod poslanca dr. Doboviškega je bil prepovedan. Naši ljudje so pokazali v zadnjem času popolno dozorelost in odklanjajo vsako nasilje in demagogijo, ki ni našla pri nas niti po vsej Slovenski krajini odziva. Odklanjamo vsako hujskanje, ker popolnoma zaupamo našemu voditelju g. dr. Korošču!

Lendava. Ko smo zvedeli, da je premeščen sodnik g. Anton Kuntarič, so si ljudje zašepetali. Vendar pa moramo reči, da je bil gospod Kuntarič zelo priljubljen in mu ob slovesu kličemo: Bilo srečno!

Nedežica. Naša tiha vas je zopet postala živa. Ljudje so začudeno govorili, ko so zvedeli, da je našemu rojaku, ki se je vrnil pred kratkim iz Amerike, nekdo odnesel vse perilo in še druge reči, kar so pač našli v sobi. Reč se je

izvršil ponoči in prav tako Grožništvo pridno zasleduje zlikovce.

Sv. S. t. sč. Našo faro je zapustila učiteljica gđc. Pregeljeva, ki je poučevala v šoli v Bodoncih celih pet let. Malo je takih učiteljic, kot je gđc. Pregeljeva. Ona je bila izvrstna vzgojiteljica, z ljubeznijo je poučevala sebi zaupane otroke. Do farne cerkve je imela 6 km, a ni bilo tako slabega vremena, ne takega mraza, da ona ne bi prišla k nedeljski službi božji. Lep vzgled je dajala otrokom in zato so jo vzljubili kot malokakšnega vzgojitelja. Na šoli, kjer je poučevala, je večina otrok protestantske vere in njej je bilo na tej šoli zaupano težko delo, bila je vsa ta leta tudi katehet katoliškim otrokom. Radi daljave in starosti bivši župnik ni mogel hoditi poučevati verouka in cerkvena oblast je gđc. Pregeljevo postavila na to važno mesto. In vsa čast ji, bila je dober katehet. Bila je pa tudi odraslim v po-

Pri odebelelosti

stalna vporaba naravne 1275

Franz-Josefove

grenke vode uspešno draži delovanje črev.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

moč. Malokdo ve, koliko prošelj in pritožb je napisala našemu priprostemu katoliškemu človeku. — Tu je že stara navada, da na pustni terek vlečejo bor v tistih vaseh, kjer ni bilo nobenega novega zakonskega para. Mladina se zbere in bor vlečejo fantje in dekleta in naredijo malo veselico. V fari imamo 11 vasi, pa ne bo dosti veselice. Tu se poroča mladina bolj v letih, kar je pametno. Veliko je tu mešanih zakonov. V nedeljo 16. febr. sta bila pri poroki Zelko Marija in Palatin Aleksander, oba sta menda dobro zadela, pa sta tudi zaslužila, ko sta pa tako pošteno živela.

Cerkveni ropi. Neznani zlikovci so v lendaški cerkvi odprli cerkveni nabiralnik in odnesli iz njega vse do zadnje pare. Isto se je zgodilo v Crenovcih in Beltincih, samo na veliko bolj zvit način. Upamo, da se to ne bo več kmalu zopet zgodilo.

Sirate „Slov. gospodarja“!

Od avtomobila na konja.

Italijanom predvsem primanjkuje bencina. Nevzdržno bo zanje stanje, če bo prišlo prej ali slej do zapore uvoza petroleja iz inozemstva. Že sedaj se trudi in dela italijanska vlada na vse kriplje, da zavaruje za vojsko bencin, kolikor ga še je v deželi. Vsakemu viden znak, kako trpijo Italijani na pomankanju bencina, je pojav kočij po Rimu in po drugih mestih. Avtomotaksterji so skoro izgubili in so rtopili na njih mesta suhorebra kljuse-ta, ker boljše konji so zelo dragi in rekvirirani za armado. Vsak lastnik avtomotaksterja, ki odjavi prevozno dovoljenje za avto, prejme tri tozadovna za vozove.

Očetov greh.

»Ni mala reč! V celem je devetnajst tisoč dinarjev.«

»Kaj pa misliš? Večji del smo vendar vrnili.«

»Tedad bi ne bilo zadolžnic. Ali pa imate potrdilo? Med očetovimi listinami sem našel osem vaših zadolžnic, ki so stare že po več let.«

»Oče jih je pozabil.«

»Tako pozabljivi niso bili. Če nimate potrdila, potem dolg velja. Obresti ste tudi še dolžni. Znašajo blizu osem tisoč dinarjev.«

»Obresti? Te smo zmirom plačali. To lahko prisežem.«

»Ne boste mogli. Oče so na vseh zadolžnicah natanko zapisovali dan in znesek plačanih obresti. Le na vaših ni kaj zapisanega.«

»Mati, plačajte obresti!« je vzkliknila hči. »Tevž, vse bomo poravnali.«

»Tiho!« se je zadržala stara in oči so se ji zablistale. »Več ko za tri leta nismo dolžni.«

»Res, več ko za tri leta vas po zakonu ne morem prijati. Toda za ta tri leta vas terjam in potem tudi za ves dolg.« je čejal strogo.

»Ti-ti-ti, tako v nebo vpijočo krivico nam hočeš storiti!«

»Krivico? Nikomur ne delam krivice. Niti pare

7 nočem po krivici. Na kar pa imam pravico pred Bogom in pred ljudmi, to pa zahtevam.«

»Saj smo plačali! prisegam ti.«

»Prisega ne velja; dokazati morate.«

»Tebi ni treba denarja.«

»Toda moj je in kar je moje, naj bo moje!«

»V strašno stisko nas spravljaš.«

»Ne pravite mi tega! Kakor je videti, imate denarja dovolj.«

»Mi? Vsak dinar moramo dvakrat obrniti, preden ga za kaj damo.«

»Tega ne verjamem. Potem se ne bi mogli tako nositi.«

»Kaj se nosimo?«

»Vaša dekleta hodijo kakor kake grofične in se preoblačijo vsake kvatre po novi modi.«

Liza je zardela kakor kuhan rak in jezno rekla: »Ti! Ti! Ti!« — nato pa zbežala kakor pokropana mačka, da je kmalu ni bilo videti.

Stari pa so se bliskale sive oči od onemoglega besa. Sele čez nekaj časa je prišla do sapa:

»Tvoj oče je bil ves drug ko ti.«

»Da, predobri so bili.«

»Nikoli človek ni predober. Kakor ti, tako ne bi bil on nikdar govoril in nikdar tako delal.«

»Pustite očeta v miru! Zdaj sem jaz Dvornik, jaz terjam, kar je po pravici.«

»Tvoj oče in jaz sva skupaj rastle na Dvorni-